

INAUGURACIÓ DEL CURS 2012-2013 DE L'INSTITUT SUPERIOR DE CIÈNCIES RELIGIUSES DE VIC

Homilia pronunciada a la capella del Seminari diocesà de Vic, el dia 9 d'octubre del 2012

Sr. Rector del Seminari
Sra. Directora de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic
Professors, alumnes
Germans tots, estimats de Déu

En l'inici del curs del nostre Institut Superior de Ciències Religioses celebrem la missa votiva de l'Esperit Sant per a demanar al Senyor el dons de l'Esperit sobre tots els qui formem el present d'aquesta institució de formació teològica de la nostra diòcesi.

Invocar l'Esperit Sant no és pas un mer formalisme. És, en el fons i en la forma, un acte de fe que ens fa adonar que no hi ha res de bo en el nostre cor i en la nostra intel·ligència sense l'ajut de la gràcia de Déu. La consciència de l'Església ha estat clara al llarg dels segles. Sempre, i de manera especial en els moments importants de recerca de la voluntat de Déu i d'aprofundiment de la fe cristiana, l'Església ha invocat l'Esperit Sant. Les afirmacions primeres i fonamentals del cristià no són possibles sense l'acció de l'Esperit Sant, com ens ensenya sant Pau: *Ningú no pot dir: «Jesús és el Senyor» si no el mou l'Esperit Sant (1Co 12.3). Vosaltres no heu rebut un esperit d'esclaus que us faci tornar a caure en el temor, sinó l'Esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: «Abba, Pare!» (Rm 8,15).*

Els estudis que el nostre Institut ofereix són de caràcter humanista, amb la finalitat d'aprofundir en el coneixement de la fe cristiana en el si de l'Església catòlica. No n'és cap altra la finalitat del nostre Institut. Tota persona que s'acosti a aquesta institució acadèmica percep aquesta finalitat. I és que l'Institut, en quant institució de l'Església, no pot oferir res més que la fe en Crist en l'àmbit de les ciències teològiques, morals, canòniques, filosòfiques, bíbliques... La fe té en l'Institut la gran força de la raonabilitat. No hi ha res en la fe contrari a la raó. La raó ens ajuda a entrar en la comprensió dels misteris de la fe cristiana, i, al mateix temps, la fe ajuda la raó humana a obrir-se a nous horitzons. La fe és coneixement de la realitat a la llum de la revelació divina.

Dono gràcies a Déu per tots els qui feu possible aquesta institució acadèmica que vol aprofundir en la fe cristiana: la directora i els qui formeu les institucions rectores, els professors i els alumnes. Aquest coneixement de la fe cristiana en l'àmbit acadèmic és de gran utilitat per als qui en gaudiu i per a aquells a qui servireu en la nostra societat amb les activitats pròpies de la vostra vida social i de la vida pastoral de la mateixa Església.

Iniciem el curs a les portes de l'Any de la Fe, amb motiu del cinquantè aniversari de l'inici del Concili Vaticà II. Aquest any, com ens ha dit el papa Benet XVI, és una ocasió que ens ofereix la gràcia de Déu per a redescobrir el camí de la fe. Això és el que us demano a vosaltres, germans i germanes: que ens redescobrim com a creients; com a homes i dones que creiem en Crist i que professem la nostra fe, juntament amb tot el Poble de Déu, de manera humil, plens de l'Esperit Sant. La fe en la seva plenitud no es troba en cap dels membres de l'Església, ni en els millors i els més sants, ni en els pastors i els seus mestres, sinó en l'Església, Cos de Crist. El «jo» que creu en Jesucrist

no pot ser cap altre que l'Església de Crist. La grandesa de la nostra fe personal rau, no en les nostres forces i en la nostra intel·ligència, ni tan sols en la nostra santedat, sinó en la comunió de l'Església. L'Església és la que confessa plenament Crist. La nostra fe no és sinó una participació en la fe comuna de l'Església, estesa d'Orient a Occident, l'Església de tots els temps. L'Esperit Sant és el que fa possible que tots els cristians de tots els llocs i tots els temps tinguem la mateixa i única fe.

Iniciem el curs en el moment en què a Roma està reunida la XIII Assemblea General Ordinària del Sínode de Bisbes, presidida pel Sant Pare, que té per tema: «La nova evangelització per a la transmissió de la fe cristiana». Ja sabeu que el tema ha estat escollit donada la urgència d'un nou anunci de la fe orientat principalment a aquells que, havent estat batejats, s'han allunyat de l'Església i viuen sense tenir en compte la praxis cristiana; i també a aquells que, tot i viure en països de clares arrels cristianes, són lluny de la fe i no han pogut escoltar un anunci clar de la fe cristiana, donada la tergiversació de la fe en l'ambient en el qual viuen, i també per la manca de zel evangelitzador entre els deixebles de Crist. Benet XVI va expressar en una ocasió amb gran clarividència i realisme: «En àmplies zones de la terra la fe corre el perill d'extingir-se com un flama que no troba ja aliment. Ens trobem davant una crisi profunda de fe, davant una pèrdua del sentit religiós que constitueix el major desafiament per a l'Església d'avui.»

Als professors i als alumnes us demano una atenció als treballs sinodals i, sobretot, a l'exhortació apostòlica que el Sant Pare ens oferirà després del Sínode. El nostre Institut, en quant institució eclesial, ha de fer ressonar en el seu cor i en el seu dia a dia tot el que és autènticament eclesial. El nostre Institut mira de manera especial les arrels de la nostra història eclesial, però sempre en la perspectiva d'una millor comprensió del que som i del que som cridats a ser en tot moment, portadors de Crist als homes de tots els temps i de tots els llocs. Ens ho recorda bellament el segon Concili Ecumènic Vaticà: «Enviada per Déu als gentils a ser "sagrament universal de salvació", l'Església, per les íntimes exigències de la seva pròpia catolicitat, obedient al precepte del seu fundador, s'esforça a anunciar l'Evangelí a tots els homes» (*Ad gentes divinitus, 1*). Així ho ha fet l'Església des dels apòstols, com sant Pau ens ha expressat en la primera lectura: *Només sentien dir que l'antic perseguidor ara anunciava la fe que havia intentat de fer desaparèixer. I en donaven glòria a Déu.*

Que com Maria, la germana de Marta, nosaltres siguem sempre els qui estem als peus de Jesús, ben atents a tota paraula que surt de la seva boca. Aquesta és la part millor que no ens pot ser presa. I que com Maria, la Mare del Senyor, nosaltres siguem l'Església de Crist que espera sempre la promesa del Pare, el do de l'Esperit Sant. Que ella, Mare de l'Església, intercedeixi per nosaltres perquè en aquesta eucaristia el Pare, per mitjà del Fill, vessi a mans plenes l'Esperit Sant sobre tots el qui formem l'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic. Amén.